

Den næste Post er „Lokale“; herunder falder som bekendt Godtgjørelse for Udgifter til Leie af Kontorlokale og til Lokalets Opvarmning, Belysning og Renholdelse. Efter den overordentlige Stigning, der næsten overalt har fundet Sted paa Husleie, og i Betragtning af den stedse tiltagende Vanskelighed, hvormed det paa mange Steder er forbundet for Embedsmændene at skaffe sig en passende Bolig, formener Ministeriet, overalt hvor ikke særlige Omstændigheder kræve en yderligere Forhøielse, at Forhøielsen paa hele denne Post passende kan sættes til ca. 20 pCt. af det hidtil bevilgede Beløb, og det saameget mere som ikke alene Udgiften til Leie af Kontorlokale, men ogsaa de øvrige under denne Konto faldende Udgifter ere blevne betydeligt større end da Vederlaget blev fastsat, og navnlig gjælder dette om Prisen paa Brændsel, der paa flere Steder er steget til næsten det Dobbelte af hvad den var for faa Aar siden.

Med Hensyn til den 3die Post — Vederlag for Udgifter til Protokoller, Skrivematerialier o. desl. — formener Ministeriet, at Gjennemsnittsummen af de Beløb, der dertil ere udgivne ifølge Indberetningerne, rettest i Reglen bør lægges til Grund, hvilket isørigt ogsaa hidtil som oftest har været Tilfældet ved fastsættelsen af Vederlaget.

Swad dernæst endelig den 4de og sidste Post angaar, nemlig Vederlag for Befordringsudgifter, da er dette Vederlag ved de fleste Ansættelser blevet bestemt paa den Maade, at man har beregnet en Betaling af 1 Kr. 33 Ø. for hver Mil, der ifølge Indberetningerne er tilbagelagt paa de paagjældende Embedsreiser. For en saa lav Betaling bliver imidlertid ingen leiet Rjøsæl for Tiden præsteret, og Ministeriet tror derfor at burde foreslaa Beløbet til Befordring forhøiet fra 1 Kr. 33 Ø. pr. Løbende Mil til 1 Kr. 50 Ø. overalt hvor det viser sig, at Befordring ikke paa Grund af særlige Omstændigheder har kunnet have for den tidligere anslaaede Pris.

Med disse Betragtninger for Die har Ministeriet udarbejdet Forslag til en ny Ansættelse af de ældre Vederlag, og Ministeriet formener, at det maa erkjendes, at de foreslaaede Forhøielser ere meget moderate, idet de Vederlag, der nu bringes i Forslag — saaledes som det nærmere vil vise sig nedenfor, hvor Ansættelsen for hvert enkelt Embede nøiere forklares — gennemgaaende ere lavere end Gjennemsnittsummen af Udgifterne i det sidste Finantsaar, og for en stor Del af Embederne endog lavere end Gjennemsnittsummen af Udgifterne i hele Revisionsperioden.

— Ifølge Lov om Lønninger for Netsbetjent- og Magistratsmedlemmer af 1ste Juli 1870 § 6, paaligger det fremdeles Justitsministeriet at fremkomme med Forslag til Lov om Vederlag for Kontorudgifter til de i Lovforslagets § 1 nævnte Embeder. Den foreløbige Ansættelse af Veder-

laget for disse Embeders Vedkommende er flet under de Synspunkter, som hidtil ere blevne fulgte ved fastsættelsen af Kontorholdsvederlag, men Ministeriet anser det for en Selvfølge, at de Grundsætninger, der efter det Foransjorte foreslaas fulgte med Hensyn til de Embeder, for hvis Vedkommende Kontorholdsvederlaget skal revideres, ogsaa følges ved de Embeder, for hvilke der for første Gang fastsættes Kontorholdsvederlag, og foreslaar derfor Vederlagene til noget høiere Beløb end de foreløbig fastsatte.

De i Lovforslaget omhandlede Embeder ere fordelte i 4 Grupper, saaledes at til første Gruppe ere henførte de Embeder, for hvilke der nu for første Gang skal fastsættes et Vederlag til Kontorudgifter (§ 1), til anden Gruppe de Embeder, hvis lovbestemte Kontorholdsvederlag for første Gang skal undergives Revision (§ 2), og til tredje og fjerde Gruppe de Embeder, for hvilke Kontorholdsvederlagets fastsættelse vil være at revidere henholdsvis for anden Gang (§ 3) og for tredje Gang (§ 4).

I § 5 er det derhos foreslaaet, at de med de i Lovforslaget tidligere nævnte Embeder forbundne Portoudgifter indtil videre ville være at godtgjøre de paagjældende Embedsmænd efter Regning, og at ogsaa de Embedsmænd, hvem der ved tidligere Kontorholdslove er tillagt et bestemt Beløb som Godtgjørelse for Ophævelsen af Portofriheden, fremtidig erholde de med deres Embeder forbundne Portoudgifter godtgjorte efter Regning, dog saaledes at vedkommende Kontorholdsvederlag da nedsettes med et Beløb svarende til det, der er bevilget paagjældende Embedsmænd til Afholdelse af Portoudgifter. Til Begrundelse af denne Ordning, mod hvilken hverken Indenrigsministeriet eller Finantsministeriet har fundet noget at erindre, skal man bemærke: ved Beregningen af den Godtgjørelse, der ved Forslagene til Kontorholdslovene af 1873, 1874 og 1875 af Justitsministeriet blev foreslaaet bevilget de paagjældende Embeder som Godtgjørelse for Ophævelsen af Portofriheden, gik Ministeriet ud fra den Forudsætning, at Udgiften til Porto i det Femaar, der skulde hengaa, inden vedkommende Kontorholdslov skulde revideres, omtrentlig vilde svare til Gjennemsnittsummen af, hvad der tidligere var medgaaet til Porto. Justitsministeriet har imidlertid Grund til at antage, at denne Forudsætning vil vise sig ikke at være rigtig. Netsbetjentene have nemlig tidligere paa mange Steder i stort Omfang enten benyttet Sognebud euer Bud, der have været lønede af vedkommende Kommuner, og de Regninger, de siden Postloven traadte i Kraft, have indgivet til Ministeriet under deres Portoudgifter, have som Følge deraf ikke omfattet alle de med vedkommende Embede forbundne Postforhøielser af Tjenestefager. Ved den i de senere Aar i større Omfang stedfundne Indførelse af Landpostbude ere imidlertid paa mange Steder de hidtil af